

עת"א 44928/11/14 - יעקב קקון נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 44928-11-14 קקון(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופט בנימין ארבל, סגן נשיא
	כב' השופט הבכיר זיאד הווארי
	כב' השופט יונתן אברהם
העותר	יעקב קקון (אסיר)
נגד	
המשיבים	1.משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
	2.מדינת ישראל

פסק דין

עתירה כנגד החלטת ועד השחרורים (כב' השופט בדימוס, הנשיא אהרון מלמד וחברי הועדה שמעון טל, פביאן כהן לוגסי ויעל זכריה) מיום 05/11/14, אשר דחתה את בקשת העותר לשחרור מוקדם במסגרת דיון חוזר.

השופט יונתן אברהם

רקע

העותר שפוט למאסר רביעי שמשכו 15 שנים בגין קשירת קשר לביצוע פשע לחיסולו של אחר.

תחילה הובא עניינו של העותר בפני ועדת השחרורים ביום 23/10/13. באותו מעמד, נדחתה בקשת העותר לשחרור מוקדם.

באותה החלטה נימקה הועדה שהעותר לא עבר טיפול ממשי בכלא וסברה כי אף כאשר קיימת תוכנית רש"א, סיכויי שיקומו קטנים יהיו לאחר שחרורו. ובמקרה דנן, נוכח העובדה שכלל לא הוכנה לו תוכנית רש"א באותו מועד, לא מצאה הועדה שנתקיימו סיכויי שיקום.

הועדה גם לא מצאה להסתמך על העובדה כי אחיו של העותר שוחרר על תנאי, משום שסברה שהאח הועבר להוסטל שהינו מסגרת נעולה, בעוד לעותר דנן לא הוצעה מסגרת דומה.

על ההחלטה הנ"ל, עתר העותר לבית משפט זה.

בדיון שהתקיים בעתירה בבית משפט זה (עת"א 13244/11/13) הציע ב"כ העותר בסוף טיעונו, כי העותר יפעל להכנת תוכנית רש"א שתכלול שהייה בהוסטל ובכפוף לכך יוחזר העניין לוועדת השחרורים. ב"כ המשיבים, לאחר שניתנה המלצתנו, הסכימה להסדר זה.

בהחלטת בית משפט זה באותה עתירה מיום 03/12/13, נקבע כי יש מקום לבחון את עניינו של העותר מחדש, בין היתר נוכח העובדה כי המידע המודיעיני שהוצג בפנינו באותה עת, נמצא כמידע שאינו מהתקופה האחרונה וגם לאור העובדה כי אחיו של העותר שוחרר, בעוד שהמידעים המודיעיניים מתייחסים אל העותר ואל אחיו יחדיו וכך גם העניין בגינו הורשעו ונכלאו שניהם.

עוד קבענו באותה החלטה כי לאחר שתהיה בידי העותר חוות דעת רש"א עדכנית, יהיה העותר רשאי לפנות לוועדת השחרורים שתקיים דיון חוזר בעניינו.

בינתיים טופל עניינו של העותר מול רש"א והוכנה לו תוכנית רש"א לצורך הדיון העתידי לבוא בוועדת השחרורים.

התוכנית כוללת, בין היתר, שהייה בהוסטל שיקומי. זאת על אף שמנהל ההוסטל עצמו אשר ראיון את העותר, סבר שהעותר לא מתאים להשתלבות באותו הוסטל. שכן, בטרם יגיע למסגרת טיפולית בהוסטל, זקוק העותר להשתלב במסגרת טיפולית מובנית בתוך בית הכלא למשך כשנה.

המלצה זו של מנהל ההוסטל לא נתקבלה על ידי הממונה עליו, שהינו המפקח הארצי על ההוסטלים וכן על ידי המפקח הארצי של רש"א, מר אבי דיאמנט, אשר סברו כי היות שהטיפול בהוסטל הוא אינטנסיבי, ניתן להשלים את הטיפול במסגרת טיפולית אינטנסיבית של ההוסטל.

לאור האמור, המליצו שניהם לוועדת השחרורים כי העותר ישוחרר על תנאי להוסטל הנ"ל, תוך שהם מציגים בפני ועדת השחרורים גם את עמדתו הנוגדת של מנהל ההוסטל.

עניינו של העותר הובא בשנית במסגרת דיון חוזר בפני ועדת השחרורים ביום 05/11/14.

הועדה נתנה דעתה להערות בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 03/12/13 ושמה לנגד עיניה את שלושת העילות שפורטו בהחלטת בית המשפט כאמור לעיל.

אשר לעניין טענת האפליה ביחס לאחיו של העותר, קבעה הועדה כי אותו אח, גולן שמו, הפר בצורה בוטה את האמון שניתן בו ועקב כך בוטל שחרורו ומכאן שלא ניתן להסתמך על שחרור האח גולן כעילה לשחרור העותר.

אשר לתוכנית רש"א, קבעה ועדת השחרורים כי אינה מקבלת את המלצת רש"א לתוכנית הנ"ל וכי **"נראה לנו שיש לתת משקל יתר לעמדת מנהל ההוסטל שהוא האדם שיקבל אותו לטיפולו"**.

עוד קבעה הועדה בעניין זה, כדלקמן:

"בנוסף על כך, יש לציין שתלויה ועומדת בבית המשפט המחוזי עתירת אסיר כנגד רש"א ואין ספק שעתירה זו גרמה ללחץ על רש"א ואם ניקח בחשבון את האמור בהחלטת ועדת השחרורים הנ"ל ודיווח רש"א לעיל על הפחד של אנשי צוות מאחיו של האסיר, יש חשש שגם לחץ זה על רש"א הוא זה ששינה את העמדה לקבלת האסיר לטיפול בתיק הנוכחי".

עוד סברה הועדה שאין ניתן ללמוד מאישור יציאה לחופשות לעותר, לעניין שחרור על תנאי השונה לחלוטין מחופשות. כמו כן עיינה הועדה במידעים מודיעיניים, וקבעה כי מדובר במידעים שעברו הצלבה והינם ברמת מהימנות גבוהה ביותר. הועדה קבעה כי על סמך התנהגות העותר המפורטת באותם מידעים, היא שוכנעה שמסוכנותו של העותר עדיין בעינה, אך גם אלמלא היו מוצגים בפניה מידעים אלה, הרי שלאור הנימוקים הקודמים, היא מוצאת לדחות את בקשת העותר לשחרור מוקדם.

מכאן העתירה שבפנינו.

טיעוני העותר בתמצית

העותר סקר בכתב העתירה את ההליכים הקודמים הנ"ל וטען כי על בית המשפט להתערב בהחלטת ועדת השחרורים שהינה בלתי סבירה מהנימוקים הבאים:

א. אשר לעניין ההשוואה לאחיו, טען כי בעוד לעניין עצם השחרור עצמו, כפופה הועדה לעיקרון השוויון, הרי שגתה הועדה כאשר ייחסה לעותר את הפרות אחיו את תנאי השחרור.

בעניין זה הוסיף וטען העותר כי נתוני העותר טובים באופן משמעותי בהשוואה לאחיו, הן מבחינת מספר המאסרים הקודמים, הן מבחינת הדרך הטיפולית המשמעותית יותר שעבר העותר והן מבחינת העובדה כי בקשת העותר לשחרור מוקדם מאוחרת כשנה וחצי לבקשת אחיו המרצה אותה תקופת מאסר כמוהו בדיוק.

ב. בעניין חוות דעתו של מנהל ההוסטל, עליה הסתמכה הועדה, נטען כי לא נפל כל פגם בהליך המינהלי שחייב מסקנה זו של הועדה וכי בעל הסמכות להחליט בסופו של דבר הינו המפקח על ההוסטלים ולא מנהל ההוסטל עצמו. המפקח הנ"ל סבר שיש לשלב את העותר בהוסטל הנ"ל.

ג. לעניין קביעת הועדה בעניין שיקולים זרים מצד רש"א עקב איומים, נטען כי מדובר בקביעה פסקנית חמורה שאין לה בסיס ראייתי כלשהו.

ד. לעניין החמ"ן השלילי שפירטה הועדה, כנימוק נוסף להחלטתה, נטען כי מדובר במידעים ממועדים מוקדמים לחודש 06/2014, אשר ביחס לחלקם כבר קבע בית המשפט כי אין בהם חדש (ידיעה 257) או שהינם בעלי מהימנות בינונית (ידיעה 456) או משוללי יסוד (ידיעה 862). נטען עוד כי אין מדובר במידע עדכני מן העת האחרונה וניתן על כן להניח כי החשד למעורבות העותר בפעילות שלילית פחת בצורה משמעותית.

עוד נטען כי חיזוק להנחה זו, ניתן למצוא בהמלצת ועדת המסוכנות מיום 24/10 אשר המליצה לשוב ולשלב את העותר בסבב חופשות ונתון זה לא הובא בחשבון על ידי הועדה.

על טיעונים אלה שבה וטענה בפנינו ב"כ העותר במסגרת הדיון שהתקיים בפנינו.

טיעוני המשיבה בתמצית

ב"כ המשיבה סמכה ידיה על נימוקי הועדה.

אשר למידע המודיעיני, הבהירה כי מאז הדיון בועדה, התקבלה ידיעה מודיעינית נוספת בנוגע לעותר.

לטענתה, הופסקו חופשות העותר בחודש 11/2013 על בסיס מידע של משטרת ישראל ועתירה שהוגשה כנגד אותה החלטה נדחתה לאחר שבית המשפט שם אישר כי המידע המודיעיני הצדיק את הפסקת החופשות.

לטענתה, מאז לא מצוי העותר בסבב חופשות.

עוד טענה כי העותר לא עבר הליך טיפולי משמעותי בין כותלי בית הכלא ובעניין זה היפנתה לדו"ח גורמי הטיפול המלמד כי העותר עבר מ-2009 עד 2012 סדנאות בחינוך וכן ב-16 מפגשים במסגרת קורס שליטה בכעסים.

ב"כ המשיבה היפנתה לחוות דעתו של מנהל ההוסטל אשר סבר כי על העותר להשלים טיפול בין כותלי בית הכלא.

לטענתה, הייתה בעיה עם התנהלותו של אחיו בתוך ההוסטל ועל אותה התנהלות קיבלה הועדה דיווח ובשקלול כל הדו"חות המודיעיניים בעניינו של האח, החליטה ועדת השחרורים שדנה בהפקעת שחרורו של האח, להפקיע מתוך תקופת שחרורו, תקופה של שנה אחת, זאת משום שהאח שהה בהוסטל משך 9 חודשים ולאחר מכן הועבר לניהול רש"א.

לטענתה, על אף הטיפול שעבר העותר, המעורבות בפלילים היא נר לרגליו, כפי שעולה מן המידע המודיעיני שנצבר לגביו בשנה האחרונה.

מכאן, לטענתה, החלטת הועדה היא סבירה ואין להתערב בה.

דין והכרעה

שקלתי את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן בכובד ראש וסבורני כי אין מנוס מהתערבות בהחלטת ועדת השחרורים מן הנימוקים שאפרט להלן.

דו"ח גורמי הטיפול מ- 07/2014 מתייחס הן לטיפולים שעבר העותר בין כותלי בית הכלא והן להתנהגותו הנצפית לעין על ידי הממונים עליו.

בין היתר נאמר שם כי בתחילת מאסרו נדון העותר לדיונים משמעתיים, אולם בארבע השנים האחרונות לא היו לעותר עבירות משמעת.

כן נאמר כי העותר מוסר בדיקות שתן נקיות ממצאי סם ואלו "מעידים על התנהלות תקינה וחיובית ויכולת עמידה בתנאי מסגרת וכללים, תוך הימנעות ממעורבות שלילית ונכונות לשמור לאורך זמן על רצף תפקודי תקין".

הדו"ח גם מתייחס להתייחסותו של העותר לעבירה בגינה הורשע ונאמר בו כי העותר לוקח אחריות, מביע חרטה וער לנזק שגרם לסביבה ולבני משפחתו ולעצמו.

נאמר בו גם - "ניכר כי עשה שינוי, כיום לא קיימת עבורו חשיבות למעמדו ולמעורבות בעולם הפשע, מוסר כי מקפיד להתרחק מהעבר, מגלה חשיבות בעיקר לבני משפחתו".

הדו"ח גם מפרט מגוון של קבוצות וסדנאות חינוך בהם השתתף העותר ונאמר כי שולב גם בקבוצת התמודדות במאסר והתרשמות המנחים הייתה שהפגין רצינות לאורך כל המפגשים, היה דומיננטי בקבוצה, סייע לאחרים וקידם את הקבוצה.

אשר להשתתפותו בקבוצת שליטה בכעסים, נאמר כי העותר התמיד בהגעתו, גילה מוטיבציה גבוהה, שיתף פעולה, היה דומיננטי ופעיל, גילה תובנה לתכנים של הקבוצה ובמקביל לכך שולב בשיחות פרטניות עם עו"ס האגף משך כשישה חודשים. הטיפול הפרטי עסק בין היתר בתדמיתו של העותר והשלכותיה על התנהלותו בחייו. התרשמות המטפל הפרטי הייתה כי העותר הביע פתיחות, הפיק תועלת מהטיפול.

המטפל התרשם מכוחות התמודדות יעילים, שיתוף במגוון חלקים מעולמו הפנימי של העותר, לרבות צדדים מתסכלים.

עוד צוין בדו"ח כי העותר גם הביע רצון לעבור בין השנים 2011-2012 לפרויקט שינוי בכלא חרמון, ואף נמצא מתאים לשילוב בו, אולם בקשתו להעברה נדחתה פעמיים ובעקבות זאת פנה העותר לנציגת רש"א לבניית תוכנית שיקום ופיקוח.

בסוף אותו דו"ח נאמר:

"ההתרשמות הינה מאסיר וורבלי, מאורגן, מוכר לעו"ס משיחות על בסיס קבוע, נראה כי עבר תהליך משמעותי לאורך המאסר הבא לידי ביטוי הן בהתנהלותו החיובית בין כותלי ביס"ר, תוך שמירה על יציבות והן בשילוב במגוון מסגרות קבוצתיות. ניכר כי מאס מעולם הפשע והדרך העבריינית בה התנהל. תפקודו במאסר תקין וחיובי. הינו בעל רצון כנה לשינוי ושיקום אורחות חייו. יציג תוכנית פרטנית בפני הועדה".

האמור לעיל מלמד שקביעת הועדה, לפיה הטיפול שעבר העותר בכלא אינו טיפול משמעותי, אינה מבוססת על דיווח של הגורם המוסמך לכך- גורמי הטיפול בכלא- אלא ככל הנראה על המלצה שניתנה על ידי מנהל ההוסטל, שהמליץ שלא לשלב את העותר בהוסטל עליו הוא ממונה, ושעל פי סברתו של הנ"ל, זקוק העותר להמשך טיפול בין כותלי בית הכלא.

בכל הכבוד, אינני תמים דעים עם קביעת הועדה, לפיה נראה לה שיש לתת משקל יתר לעמדת מנהל ההוסטל, שהינו האדם שיקבל את העותר לטיפולו.

לא ברור על יסוד מה קבעה הועדה שעמדת המנהל עדיפה על עמדת מי שממונה עליו על פי הדין שבידו הסמכות לקבל את ההחלטה. עמדת מנהל ההוסטל איננה אלא בגדר המלצה בלבד בפני הממונה עליו שהינו המפקח הארצי על ההוסטלים.

יתר על כן, עמדת מפקח על ההוסטלים נתקבלה לאחר התייעצות עם גורמי רש"א ושקילת מכלול השיקולים ולא רק על יסוד מפגש עם העותר. החלטתם של השניים הנ"ל גם נומקה כדין.

כמו כן לא מצאתי בסיס ראיתי בדמות ראייה מינהלית כלשהי לקביעת ועדת השחרורים לפיה **"אין ספק"**, שעתירה שהוגשה כנגד רש"א גרמה ללחץ על רש"א באופן שתשנה עמדתה ותכין לעותר עקב כך תוכנית שיקום.

לטעמי, עמדה זו של רש"א היא עמדה נכונה שנתבקשה דווקא לאור שחרורו המוקדם של אחיו של העותר (ולעניין זה אתייחס בהמשך), על יסוד עיקרון השוויון החל במשפט המינהלי המחייב התייחסות שווה למי שנתונים ונסיבותיהם שווים.

במקרה דנן נטען בפנינו, ולא שמענו טיעון נוגד, כי נתוני העותר טובים יותר מאלו של אחיו משום שהוא ריצה בעבר פחות עונשי מאסר לעומת אחיו; הוא עבר טיפול משמעותי יותר בכלא יחסית לאחיו; אף המועד בו נדון עניינו לשחרור על תנאי, הינו בתוך תקופת השליש, משך זמן ארוך יותר מזה שנדון עניינו של אחיו שכבר שוחרר.

אשר על כן, נמצא כי קביעת ועדת השחרורים לעיל אינה נסמכת על נימוקים ענייניים.

מכאן, בהמשך לדיון בטענת השוויון, סבור אני כי הועדה הנכבדה שגתה בהשליכה ממעשי ההפרה של אחיו של העותר וזקפה אותם לחובת העותר.

התייחסות שוויונית נדרשת על בסיס נתונים שווה בין אסירים שונים.

לא יעלה על הדעת שהתנהגות של אסיר אחד (אחיו של העותר) שהינה שלילית, ובכך מטה את כף הזכות לטובת העותר, בהשוואת הנסיבות ובסיס הנתונים בין השניים, תובא בחשבון לחובת העותר.

יתר על כן, מדובר בהתנהגות אחיו של העותר המאוחרת למועד השחרור על תנאי של האח ואין להביאה בחשבון בעניין

העותר שעניינו עומד בנקודת ההחלטה לגבי שחרור על תנאי.

יתר על כן, ואין חולק על כך, עניינו של האח הובא כבר בפני ועדת השחרורים במסגרת בקשה להפקעת שחרורו על תנאי. ועדת השחרורים שדנה בעניין זה, לא מצאה לפי שיקול דעתה להפקיע את כל תקופת שחרורו, אלא להפקיע שנה אחת בלבד מתוך תקופת השחרור **בין היתר על יסוד שיקולים לפיהם אחיו של העותר עבר תקופה משמעותית של 9 חודשים במסגרת ההוסטל קודם שהפר את התנאים ומתוך רצון לשמר את הישגיו בתקופה זו ולא להורידם לטמיון.**

הנה כי כן, ועדת השחרורים עצמה שוקלת שיקולים של שימור הישגים טיפוליים וזו עילה נוספת שהיה על הועדה לשקול אותה לטובת העותר במסגרת שיקוליה ולא לחובתו.

מכאן לעניין החמ"ן שעמד בפני הועדה והחומר הנוסף שהוצג בפניו אשר נתקבל לאחר מועד הדיון בועדה. כאמור, ועדת השחרורים סברה כי מדובר בחומר מוצלב ומהימן שיש בו כדי ללמד על מסוכנות העותר.

אזכיר, כי נכון למועד הדיון הקודם בעתירתו של העותר בפניו, עליה עמדתי לעיל, ציינו בהחלטתנו כי המידע שהוגש בפניו לאותו מועד היה מידע ישן.

סקרתי את המידע שהתקבל בידי המשיבים לאחר מועד הדיון הקודם בפניו בעתירה הנ"ל.

מדובר במידע משטרתי ובמידע של שב"ס.

מטעם שב"ס הוגשה חוות דעת מודיעינית שתאריך הזנתה 09/07/14. מבלי להיכנס לפירוט של המידעים המפורטים בה, אומר כי חוות דעת זו סורקת תקופות לגבי העותר. נאמר בה כי הוא יצא לחופשות עד 11/2013, לאחר מכן הוקפאו חופשותיו, עקב אירועים מסוימים הקשורים לאחיו, אולם מודיעין המחוז לא התנגד להמשך חופשותיו. לאחר בחינה מעמיקה הוחלט להמליץ עליו לחופשות וכך היה עד אמצע חודש 05/2014, כאשר התקבל חמ"ן חדש בגינו שונתה התמונה ושוב הוחלט לא להמליץ על העותר לחופשות עד בחינת מסוכנותו שוב.

צורף גם המידע מחודש 05/2014 (ידיעה 609) ועיון בו מלמד כי אין מדובר באמת בראיה מודיעינית ממש שעל יסודה ניתן לייחס לעותר פעילות שלילית או פלילית, אלא בחשד בלבד המבוסס על המפורט באותה ידיעה.

מכאן למידעים המשטרתיים.

אתייחס, בזיקה לצורך בחיסיון, למידעים אלה לפי הסדר הכרונולוגי שלהם.

ידיעה 846 מחודש 12/2013, המייחסת לעותר מעורבות בפלילים יחד עם אחיו ואחרים.

ידיעה 035 מחודש 01/2014, המתייחסת לעותר ולאחיו יחדיו, אולם ביתר חומרה ובאופן ספציפי לאחיו של העותר.

ידיעה 683 מחודש 02/2014, שעניינה חשש של העותר לפגיעה בו בעת חופשה.

ידיעה 465 מחודש 02/2014, שעניינה מעורבות של העותר ואחיו בעניינים אסורים.

ידיעה 566 מחודש 03/2014, שעניינה סכסוך בין עבריינים וככל הנראה, האמור בה מתייחס לאדם ממשפחת העותר שהיה באותה עת מחוץ לכלא ועל כן אין מדובר בעותר.

ידיעה 364 מחודש 05/2014, אינה נוגעת ישירות לעותר, אך יש לה זיקה לידיעת שב"ס 609 הנ"ל.

ידיעה 114 מחודש 12/2014, שעניינה הלכי רוח עתידיים של העותר ושל אחיו.

קיימות גם חוות דעת משטרתיות ממועדים שונים, המבוססות על המידעים המשטרתיים שפורטו לעיל.

לאחר עיון במידע המודיעיני הנ"ל, סבורני כי גם בו לא היה די כדי להקים בסיס סביר להחלטת הועדה וזאת מן הנימוקים הבאים.

ראשית, חלקם של המידעים הנ"ל אינם מתייחסים לעותר עצמו (ידיעות 566 ו-364).

שנית, וכפי שצינתי לעיל, ידיעת שב"ס 609 איננה ראייה המייחסת לעותר פעילות שלילית או פלילית אלא חשד בלבד המבוסס לפי תוכנה על השערה.

שלישית, חלק מן הידיעות הנ"ל אינן מתייחסות רק לעותר אלא לעותר ולאחיו יחדיו (ידיעות 846, 035, 465 ו-114). על כן, מחייב עיקרון השוויון, התייחסות זהה אל העותר -נוכח הנימוקים שהצגתי לעיל- כמו אל אחיו בעניין אפשרות לשחרור מוקדם. על כן, כשם שמידע זה לא שימש בסיס למניעת שחרור המוקדם של האח או להפקעת השחרור המוקדם לאחר שכבר ניתן, כך גם לא יכול לשמש מידע זה, על יסוד עיקרון השוויון, לשלילת השחרור המוקדם מן העותר.

הידיעה שנותרה היא ידיעה 683 ואין היא מייחסת לעותר כוונות או מעשים שליליים אלא עניינה חשש של העותר עצמו לפגיעה בו על ידי אחרים ומכל מקום מדובר בידיעה שאינה מהעת האחרונה.

לכל האמור לעיל, יש להוסיף את עמדת קצין האסירים בכלא, שהוצגה בפנינו מתאריך 24/10/14 ובה נאמר כי ועדת מסוכנות פנימית שנערכה בעניינו, עובר למועד הנ"ל, המליצה בפני הגורם המוסמך לשלבו בסבב חופשות בהגבלה זמנית ל- 24 שעות.

עמדה זו של הגורם המוסמך בשב"ס, יש בה אולי כדי ללמד כי גם שב"ס אינו רואה בחומרה כה רבה את המידעים המודיעיניים.

ער אני לכך כי הועדה נתנה דעתה, אם כי לא תוך ציון מפורש והזכרת המסמך הנ"ל, לאבחנה בין שחרור מוקדם לבין חופשה רגילה, אולם יחד עם זאת, אין לשכוח כי במקרה דנן לא יוצא העותר לשחרור מוקדם בו הוא רשאי להתהלך

חופשי בציבור אלא הוא יוצא לשהייה ארוכה בהוסטל.

גם בכך יש כדי להפחית מן החשש להתממשות המסוכנות העומדת בבסיס החומר המודיעיני, ככל שהיא קיימת.

אחרי כל אלה, אשוב ואזכיר, כי לפי האמור בחוות הדעת של הגורמים הטיפולים, העותר שינה מתפסותיו, הגם שהטיפול בעניינו לא הושלם.

סבורני כי האינטרס הציבורי יצא נשכר יותר, זאת כשיקול נוסף ולא בלעדי, מכך שהעותר אשר ניסה ללא הצלחה לקבל בין כותלי בית הכלא, המשך לטיפול המשמעותי שכבר קיבל, יקבל טיפול המשכי במסגרת ההוסטל הנ"ל בפיקוח רש"א.

מכל הטעמים שפירטתי לעיל, סבורני כי אין מנוס מהתערבות בהחלטת הועדה, ביטולה ושחרור העותר על תנאי להוסטל הנ"ל בתנאים שיקבעו על ידי הועדה, כולל הרחקתו של העותר מתחומי אזור הצפון, אל העותר, וכך אמליץ לחברי להורות.

יונתן אברהם, שופט

השופט בנימין ארבל - סגן נשיא:

אני מסכים ומצטרף לאמור בחו"ד של חברי השופט יונתן אברהם.

**ב' ארבל, שופט
סגן נשיא**

כב' השופט הבכיר זיאד הווארי:

אני מסכים ומצטרף לאמור בחו"ד של חברי השופט יונתן אברהם.

**זיאד הווארי, שופט
בכיר**

הוחלט איפא פה אחד כאמור בחוות דעתו של כב' השופט יונתן אברהם.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

י' אברהם, שופט

זיאד הווארי, שופט

**ב' ארבל, שופט
סגן נשיא - אב"ד**

מירב